

Rene Chamerow

HET MAANDELIJKE LIJFBLAD

MAAND : Oktober

R O N D E R N S

VAN ROWAN-AFDELING — 72

NO. : 81 - 132

ROWANS
ONDER
ONS

RA 72
Castricum

OPGERICHT 12 - 8 - 1964
SCOUTING NEDERLAND

AVA

Woord van de redactie.
(voorwoord dus)

In uw handen heeft u nu een van de van de ongeveer 300 vakantieverhalen. Hiervan zullen er echter velen direct in de prullenbak verdwijnen omdat we ze aan de straatstenen niet kwijt komen. Leve de krantensktie.

(sorry voor deze onzin, we gaan nu serieus verder)

Wij als redactie hebben gemeend dat er ook van deze Rowanvakantie weer een ronderons uit moest komen. Deze ligt nu dus voor u, we hopen dat er een kleine indruk van krijgt hoe gezellig en leuk het allemaalweekeinde geweest. Wij verontschuldigen ons voor de voelen voor de ettelijke typfouten dus schrijf ons niet over typfouten want dan zullen we eerst een cursus nederlands moeten volgen.

Voor opbouwende kritiek kunt u altijd terecht bij:

1. F. Duineveld
2. R. Ammeraal
3. D. Teeling
4. Mr: S. Molenaar (Wie zal dit getypt hebben)?

Voor afbouwende kritiek kunt u altijd terecht bij:

1. ~~xxxxxx~~
2. ~~xxxxxx~~
3. ~~xxxxxx~~ (dus nergens)

Indien u tot hier gekomen bent en nog steeds leeft dan haalt u het einde okwel want het ergste heeft u nu wel gehad want we hebben geprobeerd deze ronderons vrij van onzin te houden.?!?!? Of dit gelukt is mag u zelf beoordelen.

(Believe deze bladsalige niet mee te rekenen.)

gauwjes en veel liefs

DE REDACTIE

Het duizde lang, maar dan eindelijk was de veertarie met Rovana dan aangebroken. De reis zou gaan vanaf Gaasterland naar Burges Hill. We waren uitgenodigd door de 1st Burges Hill Scoutgroep om naar Engeland te komen. Deze groep heeft ongeveer 300 leden, net zoveel als alle groepen tusschen in Gaasterland.

Om kwart voor negen was iedereen aanwezig op het station en om drie voor negen vertrok onze trein richting Amsterdam. We werden volgens traditie uitgeswaaid door de ouders, Piet Hein, Jan en Yvonne, en Hans Lamberts. In Amsterdam was het een half uurtje wachten en toen begon de reis richting Oostende. Zoals altijd was de stemming er volop in de trein en dat was dan wel te merken.

In Roosendaal was het nog een keertje overstappen, maar om twee uur kwamen we toch in Oostende aan. Er stond een enorme rij voor ons, maar wij als stoere Rovanen stonden na drie kwartier toch vooraan. Er werd erg streng op Passen en op kaartjes gecontroleerd, maar dat mocht de pret niet drukken.

Op de boot vertrok snel en wie dan nog terug won, die was dan lekkere te last. De boot werd snel verkend en we hadden al snel door, dat als je wat wilde eten of drinken, dat je dan wel eventjes in de rij kon staan.

De zee was in het begin behoorlijk rustig, maar hoe verder we op zee kwamen, hoe wilder hij werd. Je zag af en toe mensen overboord vallen, maar vriendelijke Belgische vissers zeiden hoe de snelste zwemroute naar Engeland was.

De boot bestond uit vier dekken en u snapt natuurlijk al dat wij geen dek hebben overgeslagen.

Toen de Engelse zee in zicht kwam, voer er een Hovercraft langs en die had natuurlijk de nodige aandacht nodig.

Het schip lag aan en de passen weer gecontroleerd. Nu was het alleen nog wachten op de Engelse Leiding die ons afkwam halen, maar al gauw hoorden we een engelse kreet achterom, soets als "Hello", en na vijf minuten hadden we in het witte Bedfordje.

Toen we de schrik overwonnen hadden dat het nog $2\frac{1}{2}$ uur rijden was na Burgess Hill kwam de stemming er weer in. Na een sanitaire stop konden we al gauw in Burgess Hill aan.

Vervolg Zaterdag 11 - 7 - '81

Hun basis bestond uit een gymzaal. Er was een keukens, v.v.s., en een mooie sportzaal aanwezig (zie plattegrond). De Roversbasis was boven en werd even in een sneltempo afgekraakt door ons, omdat hij zo ongezellig was als de wachtkamer van een tandarts.

Er werd een poging gewaagd om de tenten een beetje goed op te zetten, hetgeen aardig gelukt is. Om de avond verder te vullen gingen we het dorp maar even verkennen wat ons wel goed beviel.....?

Trouwens, het team van dienst was zeldzaam vendang in handen van Combi Andy & Gfts, onder leiding van Sir Winston Dirk-Jan Baltus

PLATTEGROND

Zondag 12 - 7 - '81

Na een goede nachtrust mochten we vandaag uitslapen, omdat we een rustdag hadden.

Toen iedereen uit bed was, maakten Marcell en Kieneke het eten klaar. Er mangelde één ding aan, en dat was dat we de eitjes misten. (Dit zullen we je niet vergeven)

Het brood werd even snel burgemeester gemaakt, en in groepen gingen we nu echt het dorp verkennen.

We waren er snel achter dat alles dicht was, maar dat mocht de pret niet drukken, want we verenakten ons hart.

Om twaalf uur was iedereen weer bij elkaar bij de tenten, en er werd weer gezellig gekletst, alleen de team van dienst ontbrak.

Hadet we na drie uur doop hadden dat de gymzaal niet verhuurt was, ging de sportbroek aan en er werd even een balletje getrept.

Af gaan waren we nat van de zwet, want dat was geen probleem voor de stoere binken, want er was een zwembad en er werd even een duik genomen, waar de somma van 8,- 0,50 (F 2,50)

PARKER
PLAATS
SARA-
GE

B.
SIO-
KERY
KART-
ERTJE

HEREN
W.C.
DAMMEN
W.C.
KEU-
KEN

GRASVELD

54MZAAR

Vrijdag 12.7.81

Na de bedienoester even een uurtje geslapen te hebben, hadden we het weer gesien in het zwembad en gingen maar voor van ons kijken of het ogen klaar was, wat dan wel even tegen viel.

Hier op ons uur was het ogen klaar. Het was iets ophaksends, maar het werd wel opgegeten. Ik weet niet of het zo lekker was of dat iedereen zo ontzettende honger had.

Na het eten kwam Dave (Sdm van de Leiders) ons lastig vallen, met de vraag of er een paar jongens konden helpen met kano's opladen voor de volgende dag. André, Dirk-Jan, Hans boden zich vrijwillig aan, want nu nog steeds spijt van hebben.

Vervolgens werd er een bezoek gebracht aan de Royal George. Nu niet meteen het ergste denken, want het was geen interessant kasteel, ook geen museum, maar een hele gewone dorps BYSCOTTENK.

Er werden wat drankjes genuttigd, maar dat was ook snel bekeken, want om precies elf uur werd de tent gesloten. (In Engeland is dat heel strng)

We gingen richting de tent en de tweede dag sat er al weer op.

Trouwens, het team van Aionet was vandaag in handen van (da)
Combi Mienke de Groot, onder leiding van Sir Winston Monsieur Gehst

Maandag 13.7.81

Na wat noodkreten van Ger Gijzen was de nacht vrij rustig verlopen. We moesten al vrij vroeg op voor de valkantie, want vandaag moet er gekanoet worden. Dit moet geschieden op een grootseer.

Om tien uur was iedereen present. De auto's werden gestart en de reis ging richting het meer. Na 2/3 kwartier kwam het meer in zicht en al gauw zagen we dat dit een heel mooi meer was. Toen Mienke hoorde dat het meer in het midden 25 meter diep was bedacht ze zich om te kanoën. Onze instructeur mr. George moet ook meé, omdat dat in Engeland moet. De stoere jongens pakten een kano en gingen dan rondvaartje maken. Al gauw konden we het beter dan de instructeur (beetje eigendunk), want wij maakten er een sport van om te kapseinen met je kano. Dirk en André kunnen hier over meespreken.

Iedereen amuseerde zich best, totdat ze honger kregen en een hapje gingen eten.

Na dat de reddingsboot in water was geladen was het feest compleet, omdat eerst de instructeur en Dave erin zaten, maar al gauw hadden wij door

Vervolg Maandag 23 - 7 - '81

hoe de voddingboot werkten en nadat Marc en Nien een rondvaart gemaakt hadden, gingen wij hem even van binnen bewonderen, hetgeen ons heel goed beviel. Toen we door hadden dat de motor 180 graden kon draaien, was hij snel op temperatuur, en na een kwartier hadden we het voor elkaar, want de motor stakje en zou niet meer op gang komen. Na hevig gesleutel en getrok worden we uiteindelijk opgesloten door een neilboei en wonder boven wonder spuldeerde de motor toch weer aan, wat de aanleiding gaf om nog een rondje te varen.

Sjors en René maakten ook nog een poging om in de tweepersoonskano een ritje te maken. Alleen helaas jammer dat ze niet verder dan twintig meter kwamen, want toen was het koppeltje duiken en verder zwemmen. Door dit evenement hebben ze toch nog een prijs gewonnen. Een gratis kanocoursus op het droge!!!!!!!

Om ca nabij vijf uur werden de spullen opgeruimd en we werden als schapen in één busje geduwd, maar we zaten nog veilig in Burges Hall aangekomen.

Sjors, Fred en Ger hebben nog even geholpen met de kano's op ruimen en team van dienst begon aan het eten. Dick en Hans hadden het misschien goed bedoeld, maar het eten viel niet zo geweldig goed in de maag. Het was ook wel te begrijpen, want ze hadden RAVIOOL klaargemaakt. Ondertussen niemand het lusten, barette had ook van het komstuur. Aan de cijfers elders in dit blad kan u zien hoe lekker het was. S' avonds kwamen zoals afgesproken de Engelse Rowans en de bedoeling was om ons uit te leggen hoe het Engelse spel Cricket werkt. We hadden al snel door dat het hetzelfde spel was als in Nederland slagbal, dus waren wij er snel o. uitgekoken.

Er was een oplossing voor! Wij gingen ze uitleggen hoe het Nederlandse spel krikken ging, alleen begrepen de Engelsen er weinig van.....?? Er werd nog een partijtje gevocht en zoals verwacht was, wonden de jongens van E.A.-72 met 5 - 3 (wat een talent hebben wij toch!!) De avond werd verder door gebracht in de basis van de Engelsen, maar omdat de hut ongezellig was en het bier zelfgemaakt was (dus niet te smaken), was hier weinig lol te beleven.

P.S.---- Ze draaiden nog wel muziek ook.

De tenten werden opgesoekt en de derde dag zat er al weer op.

Trouwens, team van dienst was vandaag in handen van Combi.

Hans v/d Velde en onder leiding van Sir Winston Monsieur Dick Teeling.
(Ik ben nog steeds niet van de Raviool)

Verslag Dinsdag 14-7-'81

Vandaag was het weer geen echte vakantie, want het was weer vroeg opstaan vandaag. Het was de bedoeling dat we vandaag van Hassocks (twee kilometer van Burgess Hill vandaan) naar Upper Beeding.

We hadden uitgerekend dat het 14 à 15 Kilometer moest wegen.

Na het gebruikelijke wassen en eten stonden we om tien uur op het stationsplein twee minuten stonden we op het station van Hassocks, omdat het zo klein stukje was dat we het wel hadden kunnen liepen. In het eerst volgende restaurant werd een kopje koffie genuttigd en het suikerbakje werd even vakkundig leeggeroofd.

Het was mooi weer, want de muisen nog je af en toe dood van het dak afvallen, maar wij als stoere knapen (inclusief één vrouw) liepen rustig door. Er werd meteen een kopgroep gevormd, maar na een half uur stopte ze even en wachtte op de achterblijvers.

De tocht was er mooi, omdat we bogen op een heuvelrug liepen en zodoende een schitterend uitzicht naast beneden hadden. Door het seculiere team van dienst (ra, ra, ra, wie heeft dit verslag geschreven?????) was er op tijd brood en zodoende konden we weer snel verder. We liepen (liepen kan ook) lekker door en om half vijf waren we op plaats van bestemming.

Berst werd onze dorst even geleid, maar omdat we geen stampplaats voor de nacht konden krijgen, stonden we zolang op een voetbalveld.

Team van dienst (Fred en Ger) gingen te eten halen. Dit bestond uit Bloenkool, Worstjes, Appelnoot, en sardappelen.

Het werd in een sneltempo klaargemaakt, want we werden verjaagd door mensen die Cricket wilden spelen. Geen probleem, dan verplaatsen we toch even. We hebben daar heerlijk gegeten, maar nauwelijks waren we klaar of het begon te regenen. Er zat niets anders op. We waren genoodzaakt om de pub in te gaan, want daar zaten we droog.

En hier geschieden het wonder, want in deze Pub (The Rising Sun) hadden

VIER Letter(s)

Volgende Woensdag 14 - 7 - '81

Inmiddels hadden Mars en mien al een staanplaats gevonden. Nu, ja raad het nooit, maar toch is het waar! We konden vannacht bij de NONNEK staan. Het was een Engelse Boarding School. De stemming sloeg neteen om, en iedereen wachtte tot het negen uur was, tot we erheen konden, om de nonnen te bewonderen. Maar het viel tegen. De nonnen waren al gewieerd. De rest van de avond werd dan toch maar weer in de pub doorgedraaid, waar de juke-box hoogtij vierde. (Stars on 45: No 173, Year 25 25: No 104) Om elf uur werden we de pub uitgeschoten, dus het was maar richting de nonnen gaan.

Afijn, de vierde dag zat er op en we waren al op de helft van de vakantie. Trouwens, team van dienst was in handen van Combi Gert Gijsen, onder leiding van Sir Winston Fred Duineveld. (Zeer goed team, UPPHOUTEND)

Woensdag 15 - 7 - '81

Woensdag werden we verdacht vroeg wakker, namelijk om acht uur. Dit was niet zo verwonderlijk, want de Boarding School stroomde vol met jonge meiden, dus wij verveelde ons niet!!(met starrende blik keken wij richting.....) Toen we uitgekomen waren werd er gewassen en eten klaargemaakt. Om elf uur ging de Rising Sun open, dus zaten wij om elf uur op de stoep en koffie te halen en om met onze vingers aan de juke-box te zitten. De koffie werd ook erover gewerkt en de tocht moest beginnen.

Vandaag liepen we van Upper Beeding naar Washington (ja, ja, wat een mid hd)

Het was vandaag behoorlijk warm en daarom liep iedereen in korte broek. Op het asfalt bleven onze voetstappen achter en het asfalt bleef achter op Steven zijn broek.

Halverwege kwam René een snelle cylinder tegen in de bonjes. Het was de bedoeling om hem mee te nemen en op zijn Sparta te zetten, maar het was onkijsbaar even te snel voor de Sparta, want hij liet hem toch liggen. Naast de route zagen we ook nog een haevel waar mensen aan het lanceren waren. Deze mensen die aan het parzeallen waren. Alle foto's oostellen

werden uit de rugzakken geplukt en er werden een stuk of tig kiekjes genomen.

Aan de andere kant van de weg konden we Brighton zien liggen, een plaatje vlak aan de see. Het was alleen jammer dat we niet naar Brighton moesten, maar naar Washington dus DOORLAUFEN, UUU SCHNELL!!!!!! Af en toe moesten we (even) op Mars om hien wachten, omdat ze ons snelle tempo niet bij konden houden, maar ze had een goede reden. Haar benen waren van voet tot .. oop (middel) verbrand.

Om drie uur kwamen we Washington binnen gesjoemeld en er werd een plekje toegeleid, waar we onze rugzakken kwijf konden.

Marcel en Jos gingen een slaapplek zoeken domoy even aan mensen te vragen. Dit liep even uit de klauwen, want ze zijn twee en half uur bezig geweest om voor ons een plekje te vinden. We hebben zelfs bij die mensen (familie Morgan, dus geen Reagan, maar Morgan) een kopje thee gedronken, alleen ontbrak de gebak met slagroom.

Dit is nu typisch een voorbeeld hoe gastvrij de Engelsen zijn. heel Washington was in rep en roer, maar na twee en half uur hadden we eindelijk een plaatje. Dit ging als volgt:

De burgemeester werd gebeld maar de burgemeester was niet thuis. De burgemeester zat dus in de KROEN. Geen probleem, want vader Morgan had een auto, dus op naar de kerk en daar ons verhaal op hangen. De koster wist raad: De koster had een veldje en daar mochten we uit eindelijk opstaan. Hij had het so geregeld, dat we bij de politie water konden halen.

Zo zie je maar, eerst sta je op het veld van een Klooster met Nonnen, en de volgende dag sta je op een veldje van de Koster. Om je dood te lachen.

Na de tenten opgeset te hebben gingen Sjors en Steven de ~~magische~~ magische klaarmaken en de rest ging naar de (heeft 5 letters en het begint met KR en het eindigt met CH).

VAKANTIE

Vervolg Woensdag 15 - 7 - '81

Om half zeven zal het eten klaar zijn, dus omstreeks die tijd was iedereen weer present. Sjors had gevraagd of iemand een blikje bier voor hem moe sou willen nemen, en je weet daar aljn we nooit te beroerd voor. Er werd even een klein blikje Heineken gekocht van 2½ liter, dus de bedoeling was dat Sjors de hele avond zout was. Dit viel iets tegen, want met wiez man was hetin een half uurtje gespikkeld gespiept.

Er werd even een pracht bank van bieken gemaakt en hier werd op gegeten en koffie gedronken. Steve dronk zelfs koffie met sout, maar dat doet hij nooit meer.

De pub werd weer opgesocht, alleen hij was net zo onderontwikkeld als drie uurtjes geleden, maar dat gaf niets want: Een onderontwikkeld pub is voor onderontwikkeld mensen. (dat klopt ook nog) Mien wou het ook nog even nodig om zich uitgebreid in de dames w.c. te gaan wassen en scheren.

Om elf uur was iedereen plotseling moe en zoochten de tent maar weer op. Over een uurtje sullen we al over de helft van ons vakantie zijn, dus daar werd wel even gebruik van gemaakt.

Trouwens, team van dienst was vandaag in handen van Combi Steven, onder leiding van Sir Winston Sjors Kolenhaar

Donderdag 16 - 7 - '81

Iedereen was al vroeg wakker en dat was helemaal niet verwonderlijk. Er werd rap gegeten en de tenten werden afgebroken. Alleen was er één probleem: Dick alhup nog steeds en was niet met geen tien paarden wakker te krijgen! Voor Rousas is dit geen probleem Fred en Sjors pakten allebei een punt van zijn slapsak en scheurden hem vijf meter door het gras en binnen drie seconden was hij wakker.

De rugzakken werden opgestap en nu richting Emberley.

Maar Marg en Mien waren nog snel afscheid van de familie Morgan door een doos bonbons te geven en we beloofden de foto's op te sturen die bij het thee drinken gemaakt waren.

Voor persoonlijke bedanktuigingen is hier het adres:

Morgan

16 Chanetisbury Close,

Washington, Pulborough, West Sussex

Vervolg Donderdag 16 - 7 - 189

Het weer was vandaag iets minder mooi, maar echt niet slecht, want we liepen zonder jas. De regen wilde doortrekken, maar door het gehypnotiseerde gestuur van Directeur Ammeraal bleef de regen toch maar weg.

De tocht begon en we moesten meteen weer aan de koffie van Marcel. We dachten er vandaag af te wassen, maar dat viel ook weer iets tegen. Afijn, de koffie werd even letterlijk achterover gewerkt, en de eigenlijke tocht stond nu voor de deur. We moesten meteen een heel stuk klimmen, maar we overleefde het. Met Mien ging het al stukken beter. Zo komt maar weer mooi uit: Mien worstelt, en komt boven. Door het klimmen werden we zo bezweert, dat de korte broek weer opgezocht werd.

De rest van de dag liepen we boven op de heuvelrug, zodat we een heel mooi uitzicht hadden op het Engelse landschap.

Onder de bomen, uit de wind, werd er even lekker gegeten. Er was wel een probleem: er was geen water, dus geen thee. Geen nood, want een intelligente vrouw houdt overal gekening mee. De rugzak werd uitgespit en ja hoor, daar kwamen de sinaasappelen en de komkommer (hè Mienemare)

Vandaag kwamen we vroeg op plaats van bestemming aan, want om 14.15 uur waren we in Amberley. Jos ging meteen even vragen waar de camping en het zwembad was. Het was alleen jammer, dat we moesten weten waar de winkel was en een veldje waar we konden overnachten. De winkel was geen probleem, maar een eindje weg heel wat moeilijker, want de boeren gaven ons niets, want die waren aan het hooien. De enige plaats was een kerkhof of een schooltje van de kerk (afijn, wat het ooit wezen mocht) waar we in konden overnachten.

De spaghetti werd in een razend tempo klaar gemaakt, en de rest ging het dorp verkennen, alleen jammer dat ze niet verder dan de pub kwamen.

Om zeven uur zal het eten klaar zijn, dus klokslag zeven uur was iedereen present. Vermoeidens gingen dat de spaghetti aan zal branden, en misschien, maar wonder boven wonder is de spaghetti een succes geworden en iedereen vond het lekker en at zijn bord leeg. (ze zijn nog 2^e geworden ook, die Anne en Jos)

Na de afwas werd de pub weer opgezocht en we hebben ons hier zeer bezig gehouden met creatieve spelletjes. Iedereen was al een beetje mager, dus dan is zo'n spelletje wel een succes.

Vervolg Donderdag 16-7-'31

Terwijl wij blauw (van het lachen) onder de tafel lagen? verstreek de tijd natuurlijk gestaagd. Terwijl de Engelsen als walrussen zaten te kijken, uiteraard want onze taal klinkt als "japans" in hun oren, wat natuurlijk ook wederzijds is! Terwijl het al tegen half elf liep gingen we maar eens opstappen, onze moeders hadden ons nog in de oren geknoopt dat we vroeg naar bed te liezen moesten & muntje of uhm, tige. Na ons heerlijk op de botrommen vloer hadden uitgestrekt sliep iedereen natuurlijk onmiddellijk???

Overigenat: "team van dienst was vandaag in handen van Ceschi (Zeschi) Jem onder leiding van Sir Winston R.C.M. Dr./Drs. AMMERAAL. ('t is waar dat u het weet!)

Vrijdag 17-7-'31.

Today, Today.....terrible! Erste ramp Mrs. Mienke de Geest-Kok was jazig dus 's ochtends een liedje gezongen. Tweede ramp, niet gelijk gezongen de groep was in een tiende seconde in twee gedeeld, de ene helft song happy birthday op zijn (secol)Engels z'n best. Terwijl de andere helft op zijn Jan (met de korste achternaam) het Nederlandse lied song. Het effect is te vergelijken met een ringeltje zonder dop op de draaitafel leggen, dat hij precies zo'n mooie banaanachtige baan beschrijft. Dit moet Mien dus op haar nuchterige maag aanhoren. Maarja Mienke was wakker, overigens ook de keuter en ouwende, en dit was onze bedoeling! Bijna iedereen was een half uur later uit bed, ik sei bijna iedereen op hele drie na, aangezien we met dit FEIT eerder hadden te maken (zie Donderdag 16 juli) werd Dick weer gesleapt ditmaal naar de keukens waar een bak water klaarstond (pract, proest). Vervolgens werden de rugzakken weer samengebonden, en het tafelvoetbalspel "even" uitgeprobeerd. Het eerste muntje bleef steken maar een theelepelje bracht oplossing. Vijf ballen kregen we, dit werden al gauw 4, 3, 2, 1, spel afgelopen, de ballen werden even van de vleer gezocht, wegens het ermee rustig omgaan van de P-Side spelers van RA 72 club. Het voetbalspel lustte wel wat muntjes dus gauw had niemand meer muntstukjes meer. Daarna gingen wij eten op eenkerkhof, maarja het smakte en we aten er geen boterham meer om, integendeel!

Vervolg vrijdag 17-7-'84

Na het ontbijt "churchyard" zijn we naar het station gelopen wat ongeveer 25 minuten duurde. Vanaf het station met de trein naar Denge Burgess Hill. Daar kwamen we om ongeveer half een aankomen. Meteen waren er inkopen gedaan voor het galgenmaal. Het galgenmaal bestond uit sjaaltje met toast en natuurlijk..... sop en voor de jongeren onder ons sinas met slagroom?? Na het eten werd koffie gedronken en koek gegeten, omdat Mienke nog steeds jarig was. Marcel vertelde wat hij kwijt wilde, ik zal het u bewaren maar half uurtje, drie kwartier later. En de rozen raad gekozen, wat elk jaar behoort te gebeuren! De tussenstand is als volgt:

Dick penningmeester

Fred voorsitter/secretaris (schief "prullebak" blijft op oude plaats)

Sjors

René nog niet zeker want Jan moet kiezen, aangesien ik het altijd goed met Jan kan opscheiden, kan hij mij dus van haver tot gert zodat hij mij dus (ik wil niet overdriven) zal proberen van de raad te weet te maken. Maar dat zal niet gebeuren, want ik ben gewoon de baas!!

Daarna kier op aankondigend het kaupvuur en werd er een gezellige avond van gemaakt. Mienke en Marcel werkten goed mee met "grote rakkers" (mien was nog steeds jarig), behalve het weer even later toen we goed en wel saten begon het te regenen. Naar Aangewallen Dave de dia's al had van de kansdag werd dus nette aangetrokken op het verzoek om de dia's te bewonderen. We zijn nog even in de Royal George geweest om van alles en nog wat afscheid te nemen, waar manig traan werd weggepind. Ammeraal op zijn romantische schrijf/tik toets! Om een lang verhaal kort te maken even later zijn we naar de tent teruggegaan om ons lichamelijk en geestelijk voor te bereiden op Londen. Oja team van dienst was vandaag in handen van iedereen onder leiding Sir Winston de 77e graaf van Wales sjiek Soedie Arabie dictator van RAI de waledale zeer romantische e so schone René Christians Maria AMMERAAL! En dit is niet overdreven hoor!!!!?????

 20003 Flaten

Zaterdag 18-7-'81

Witstopje? naar LONDON.

Met de trein van 10.10 mee, dus vroeg op! Om ± 11 uur kwamen we aan op het station. Er werd afgesproken dat we er om 10 uur 's avends op het Victoria station zouden staan, zodat we met de trein van half elf moesten (laatste trein) en dat we dan om twaalf uur weer te "bed" lagen.

De groepen werden gesplitst in:

Groep 1: Sjors, Ger, Fred en René

Groep 2: Elske, Dirk-jan, Mick, Andre, Hans en Jos

Groep 3: Marcel en Mienske.

Verslag groep 1: We zijn het station uitgelepen weg van de drukte in de drukte op straat. Het was ongelofelijk druk, London is net de Kalverstraat op zaterdag, zegt men, dat dit zo is hebben we wel ondervonden. Allereerst hebben we maar een "sterke" bak koffie gehaald dan een restaurant op de Victoria Street. Hier zijn we, na de koffie, op de dubbeldekker gestapt, en ons naar Piccadilly Circus laten rijden. Piccadilly Circus is een pleintje, met rondom grote reclame borden die 's avends verlicht zijn en het een schitterend gezicht word(t). Van hieruit zijn we naar de Oxford Street gelopen, een grote winkelstraat, waar we even een pub binnen zijn gelopen. De hele interieur was van hout, terwijl er op de vloer saagsel lag. Na even wat te hebben genuttigd, zijn we wat wenen eten en hierna naar de Tower Bridge gegaan, bij iedereen wel bekend, deze stond nu in de steigers voor restauratie. Op de kade hebben we een foto genomen even gezeten en een ijsje (likie, likie) gegeten. Hierna zijn we naar de Houses of Parliament met de over-over-bekende Big Ben. De klok van..... Engeland. Want wie niet de Big Ben heeft gezien die is niet in Engeland geweest! Na deze dus even "bewonderd" te hebben (iedereen vond dat het keukentje beter was) in dubbeldekkers vaart naar de Oxford Street terug. Waar we even een lange straat uitliepen en ja hoor, de Rewars hebben er een huis voor: The RED AREA! oftewel de Londonse "walletjes". De mannen hadden alweer dorst, kwam door het vochtige weer, dus in tempo een pub binnen. Na half uur, drie kwartier, een slijterij binnen om drank (cola misschien??) in te kopen voor op de boot.

foute organisatie

Na de inkopen te hebben gedaan zijn we nog overal en nergens gelopen, nog even de dorst gelest en om de honger te stillen was KIMX in de nabijheid. Iets de man die de hamburgers heeft uitgevonden. Nadat wij de prijs precies hadden gepast, met zo veel mogelijk leegeld, riepen wij nog tegen de caissiere: HELP THIS CHANCE! Terwijl wij naar buiten holden horden wij nog: "Thank You very much."

Ik geef 1000 gulden om mijn gezicht te sien bij het natellen!! Na het spelletje "Nee past ik de caissiere" hebben we de tijd tot half tien ergens opgevuld (iedereen kan het wel raden), en het goddelijk vocht (de dokterszadde het ons nog zo aan) achter onze holle kiezen te rusten hebben gelegd, bleek dat de tijd veel te snel naderbij kwam, dus in dat geval TAXI en in het snelle tempo naar het station. De andere jongens waren er nog niet, dus hep naar de restauratie voor een broodje kaas. Toen alle jongens gearriveerd waren, in de trein en duf en slapend naar Burgess Hill, waar we om 10:00 uur in een tent kropen in onze koude slaapsak, op de harde grond gingen liggen, en alle ontberingen weer eens opnieuw beleefdten. Snel bevond zich iedereen in een andere kamer behalve in die waar ze eigenlijk moesten zijn.

Saturday 18 July 1981

Today we are going to visit London. We went by foot to the station of Burgesshill and from that station we went to Victoria station in the centre of London. We arrived and we arranged to come back at ten o'clock in the evening, because we must go home the same evening. We divided us in three groups. Marcel and Mineke were a group group. Fred, Sjors, Ger and René were the second group and the last group exist of Steve, Dirk-Jan, André, Jos V. and Dick.

This is the report of the last group.

We came into the big city and we saw taxis everywhere. We decided to go sightseeing, because we wanted to see something about the pomp and circumstance of London. So we went to Buckinghampalace first. Just at that moment they took over guard, so that was nice to see, only a little bit pity that there was such a crowd of people in front of my range of vision. We went further. We came in St. James Park. we wriggled us through all the people and sometimes we saw something like the Big Ben. We walked to the Big Ben and we placed some potatoes and a bearbite, but Ben hadn't potatoes and bearbites, because it was a church. (This was a joke, smile) We have seen The Big Ben and the houses of parliaments. Next we walked to Trafalgar Square. There were two real lions and Nelson was afraid of that lions, because he was standing on a very high column. we tried to trust him, but he didn't dare to come op de grond. Later, we get in a bus and we went upstairs, ofcourse and we freezed all the people by the forewindow out. We sat down and at Piccadillycircus we get out. We went to Wimpy and ate something. Next we get in the underground to the Towerbridge, which was in the scaffoldings. We staid their for a while. After a quarter we went back by underground to Oxfordstreet, which is a shopping-street like Kalverstraat in Amsterdam. There we saw a wanderer with dirty, greasy hair. When you should kiss him, I believe that you shall stuck in his long and greasy beard. We walked further and saw all kind of shops: bookshops, fashionshops, baker's, butcher's and sexshop's ofcourse and we walked into a sexshop, eh mistake, in a kind of Wimpy. We ate some potatoes and chickensticks and then we went to a pub in the neighbourhood of Victoria station. We walked through a quarter of ambassadors with their big caddilacs. On the terrace of the pub we were a little bit off the booze and after a while Marcel en Mien came also and they drank also something. Jos and Steve went to the hotel in the opposite of our pub, because there were some bitches, who still had no friend. It was all a bed off roses, but it was time to go home, because it was ten o'clock. With tears in the eyes Jos and Steve left the hotel. The fairy-tale was over, like our holiday also was.

Dick

P.S. Ik heb het verslag in het engels geschreven, omdat niemand mijn onzin kan lezen.

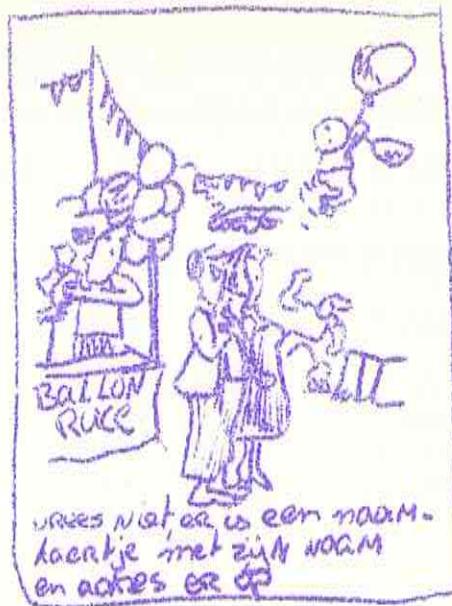

"My dad's got more wives than your dad"

Koeg.
Jaaron maakt men
6 bieghutjes in de
lpen van hout!

Ik zal de strate
missen, ik ga Moroz
maar mijn vrouw terug.

big heeft ioh jen
duk

an L'voord
Omhoet men alle stenen
heeft gebruikt om
de Alpenzige te
maken.

Verslag Groep 3 Londen

Pak een gemakkelijke stoel, ga effe lekker languit zitten,
neem wat te drinken en neem vooral de tijd, want hier komt
niet veel te drinken en neem vooral de tijd, want hier komt
het eindeloos lange verslag van Mar. en Mvr. de Geest.

Toen wij in Londen kwamen, kunnen wij in Londen.
We gingen niet over de snelweg, maar we waren snel weg.
Koffie met gebak wilden we nuttigen in een wegrestaurant,
naar weg restaurant.

Mien wilde graag iets leuke kopen.
Myssele kon dus naar de bliksen lopen.
Het werd winkel in, uit, in uit, in uit, in uit, in uit, in uit,
uit, in uit,
en nog niets gekocht.

en toen maar in een pub een glasje vocht,
In ieder geval wel iets met alcohol,

en daarna in een bistro de buikjes vol.

Toen hadden we nog tijd tot half 10,
en wie zagen we daar: Steve McQueen.
Die zat daar op een terrasje buiten,
met enkele van zijn kornuiten

waaronder Hendrik Dik en filmpék

Hier hadden we nog pret voor twee,

we dronken dan ook geen Engelse thee.

Om een uur of tien

hadden we het voor gezien.

Tegen Londen zeg ik niet tot sien,

want dat hoeft niet meer van Mien.

Dowenzen en getekend

Mien de Geest

Conservar redactie: IK WORD ANKL!!!!!!

verschillende nummers

verschillende nummers

verschillende nummers

verschillende nummers

Londag 19 - 7 - '81

De laatste dag was aangebroken, dus daar werd wel even gebruik van gemaakt. Gisteren in Londen was het last geworden en vandaag moesten we al om half negen op. Het was snel eten en tent opmaken, want om half zeven zal de leiding komen om ons weg te brengen naar Dover.

We waren strikt op tijd en er was afspraak gemaakt dat op drie bij Dux gingen en drie bij Bob en de rest in de Bedford, dus het was alleen een kwestie van de Bedford startte. Maar dat was even tegen valleien, want de Bedford startte niet. Er werd bemande in gevraagd, er werd geprobeerd met een duw, maar de Bedford zei: "Nee het zelf maar". Er werd dan toch maar een personenauto bijgehouden en zo kregen we allemaal een plaatsje. Het was erg warm in de auto, zodat de helft niet te slapen. Af en toe reed de chauffeur ook langs van de weg, maar gelukkig dat degenen die ook allemaal speelrijders waren.

Na twee en half uur dommelen, slapen, elkaar schudden kwamen we in Dover aan. Er werd afscheid van de leiding genomen, en er werd een restauratie gezocht. Een kop koffie (slootwater) ging er wel in. Om half elf werden de rugzakken weer opgezocht en dat werd vijf, want anders hadden we een half uur in de rij kunnen staan.

Voor de verandering gingen we door de controle en door de controle nu bestuurlijk niet te vergeten de controle. Omdat we vooraan liepen, hadden we een schitterende plaats op de boot.

Er werd even lekker eten gehaald. De één et een salade chips en andere eten aan een Engels bord potst met muis en één of andere uitvalver moet natuurlijk een halve kip met goulash bestellen.

Wat is het ongelijk geworden, nadat iemand het zo nodig moet verdelen. De rest van de reis werd gevuld in de slaapzaal, of in de KANTINE, of op het zonnedeck (alleen jammer dat het zonnetje er niet was). Op het dek hebben we brood en de drankjes gevoerd en zo de schoolslag geleerd. Om 4 uur ging iedereen watjeachtig doen, maar wij waren nog lang niet uitgekoken op het schip dus konden rustig verder zitten.

Om half vijf stonden we weer aan de wal. Er was weer een controle, maar deze vandaag ging het vrij snel.

De trein van 16.44 uur werd gepakt en enkele voorzaden werden te voorrecht gehaald. In Hoornsema moesten we overstappen naar een andere trein. We hadden een hoop schrikken omdat het gisteravond last geworden was en vermoeden weer troeg op. gelukkig was iedereen snel weg en waren al uit naar Gasterland. In Amsterdam was het nog één keer overstappen, uit een Gasterland en HAZERUM tot Leidsch Kwartier, ging Dick richting

Vervolg Zondag 19 - 7 - '89

de machinist, om te vragen of ie mocht filmen en of de machinist wilde toesteren. Het toesteren deed hij heel goed, toen we op het station aankwamen, want alle ouderen waren wit van schrik. Het filmen ging iets minder goed, want naderehand bleek dat het te donker was.

We stapten de trein uit, en allen moeders vrolijkten weer op toen ze hoor-
den weer lach. Er werd even associatief gespoed en grote verhalen
opgehangen.

Afijn, R.A. 72 was weer onder moeders handen.

Het was jammer, de vakantie zat er weer op. Vele jongen hebben erg genoten
van deze vakantie en vonden het jammer dat het weer afgelopen was.
Trouwens, team van dienst was vandaag in handen van Combi Kien en
onder leiding van Sir Winston Monsieur du Geste.

De redactie is blij dat de Ronderons is uitge typt, want ze hebben
blauwe vingers van het typen.

Het typewerk was in handen van René Amersal

Fred Duineveld

Sjors Molenaar (heeft het voorwoord al getypt)

Je begrijpt dat wij dit allemaal niet hebben onthouden, want onze
cameraman Dick Teeling was zo bereid de belangrijkste punten elke dag
op te schrijven en het later in een verhaal te herschrijven.

De foto's hadden we hier en daar vaak daan gestruind en die jongens
die zo goed waren hun fotje uit te lenen aan de redactie, zullen er
nog wel spijt van krijgen.....?

De redactie wenst u een prettige Jaar-
wisseling en een voorspoedig Pinkster.

EN WAAR ZAT HEDEREEN TOEN:

JND DE KAT

De datum/Plaats	Team v dienst	Menu	Kwaliteit	Kwantiteit	WORKing	Hygiëne	Totale
Zaterdag 11-7 Boot en Burges Hill	Dirk-Jan André	Geen werk (zelf eten meegenomen)					0
Zondag 12-7 Burges Hill	Karel Klaaske	Sellerij en sard- appelen en worstjes appel of fruit	7,5	6	7	7,5	28
Maandag 13-7 Kano/ Burges Hill	Dick Hans	Tomatensoep en RAVICHT	2	3	4	5	14
Dinsdag 14-7 Upper Beeding	Fred Gert	worstjes, eardappelen sleentkool, appelsnoes	7	7	8	8	31
Woensdag 15-7 Washington	Jöors Steve	Broentessop saccoroni	9	10	6	6	31
Vrijdag 16-7 Kamberly	Kene Jos	Tomatensoep spaghetti	9	8	6	6	28
Vrijdag 17-7 Burges Hill	Dirk-Jan André (allemaal kotsje bier, appelsnoes	Algenmaal (slaatje	10	10	10	10	40

= Het is gebruikelijk dat het Galgenmaal niet meetelt, dus de stand is alsovolgt:

-
- Sjors en Gert
 - Kene en Jos
 - Fred en Gert

- 4e - Marcel en Klaaske
- 5e - Dick en Hans
- 6e - Dirk en André (galgenmaal tellt niet mee, dus geen punten)